అభిజ్ఞానంద లహరి

ప్రశాంత

అందమైన భుజాలను కురులు ఒత్తుకునేట్టు ఆకాశంలో మబ్బులు భూభుజాలను మత్తుగా ఒత్తుకుంటున్నాయి. ఆకాశంలో రంగురంగుల మబ్బుల్లా రకరకాల మనుషులు పలురకాల భాషలు.

మద్రాసు బస్‌స్టాండ్‌లో తిరుపతి బస్ ఇంకా రాలేదు. జనం మాత్రం నిండుగా ఉన్నారు. స్టాండ్‌కి ఆలస్యంగా వచ్చిన ఆనంద్‌కి మిగిలిందల్లా కండక్టర్ 'నో' సమాధానం.

'అన్నీ రిజర్వ్ అయిపోయాయి సార్. ఇప్పుడు వస్తే ఏం ఉంటాయి?' ఆనంద్ షేక్స్‌పియర్ మొహం వెయ్యడం ఆ వింత చూసినట్లు వెంటనే దగ్గర్లోంచి తెలుగు వారపత్రిక చాటుమంచి ఓ నవ్వు రావడం జరిగాయి. అయినా అది అంతటితో ఆగలేదు. ఇదంతా గమనిస్తున్న ఓ నల్ల అరవనాడార్ తన పక్కనున్న అలిమేలుకి ఇదంతా చూపి ఇంకా పెద్దగా కనీసం నూరు ల్హ్రాం హీరో అంత గొప్పగా ఫెళ్ళని నవ్వెయ్యడంతో ఆ వారపత్రిక మీద, కాదు కాదు, దాని చాటునున్న అమ్మడి మీద ఇంకా కోపం వచ్చింది.

బ్లూ_డింలైట్ సారీ...బలం లేని ఈ వాటి నగటు యువతిలాంటి పొట్టి జాకెట్టు ...నీకు నేనేమన్నా తక్కువ తిన్నానా అంటూ పోటీ చేస్తున్న అంతకంటే పొట్టి పమిట. ఆ పమిట సందులోంచి వస్తున్న చేతి గుప్పిట్లో వారపత్రిక...ఇన్నింటికీ సమన్వయంతో అర్ధ చంద్రాకారంలో వంటి

నిలబడ్డ్ సౌశ్వర్. అప్పటికే అవలేరు. ఆ పక్కనే ఆ అమ్మడు తాలూకు అత్త, పిన్ని వదిన, అమ్మ వగైరా వగైరాల్లో ఏదన్నా అవచ్చు వో సలయ్యేళ్ల నూటనలభై పౌన్ల అతి భారీకాయం.

ఆవిడ తననే చూస్తున్నదని గ్రహించి తల తిప్పి సిగిరెట్‌పాక్ చించాడు. ఆలోచించాడు టిక్కెట్ ఎలా సంపాదించడమా, ఆ నోట్లు ఉమన్ పక్క నిలబడి అప్పుడు అప్పుడు తన అవస్థకి నవ్వుతూ సైలెంట్ కోల్డ్‌వార్ చేస్తున్న సౌందర్యపు రిజర్వాయర్‌లాంటి ఆ అమ్మడ్ని ఎలా దిమ్మ తిరిగేలా దెబ్బకొట్టడమా అని.

బడలోంచి రెండు పాయలుగా చీలి గాలిలో ఆడుకుంటున్న డిశంబరు పూల చెండును చూస్తుండగా నారాయణరెడ్డిగారి 'నవ్వులా ఇవి, కావు నవపారిజాత...' అని గుర్తురాబోయినా ఎదురుగా తనని వదిలేసి హాయిగా బస్సెక్కేస్తున్న జనాన్ని బట్టి,

'వడ్డించిన విస్తరి మీ జీవితం.

డబ్బున్నవాళ్ళ రిజర్వేషన్ ఈ భూమి సమస్తం' అనిపించింది.

తనకి సీటు లేదే అని వో మూల లోపల ఏడుస్తుంటే ఎవడో వచ్చి సూట్‌కేస్‌తో పొడిచి 'తప్పుకోవయ్యా పక్కకి' అనేశాడు. మరోసారి అమ్మడు నవ్వడానికి ఛాన్స్. కిమ్మనకుండా తలెత్తి దూరంగా చూసిన ఆనంద్‌కి దగ్గర్లోనే స్టాండింగ్ కాఫీబార్ దగ్గర కాఫీ తాగుతున్న డ్రైవర్ కనిపించే సరికి గ్లాసు తాగినంతగా జోరుగా అటుకేసి వెళ్లాడు.

తమ డిపార్ట్‌మెంటులో పైవాళ్లు కింద వాళ్లకి చేసే అన్యాయాలని పరాయివాళ్లు వరయినా చెప్తే, కాస్త సానుభూతి చూపినట్లు తమపట్ల కనిపిస్తే దానికి ఆనందించడం మానవ నైజం.

అందుకే రోడ్డురవాణా సంస్థ బస్ రేట్లు పెంచడం నుంచీ పై అధికార్లు తక్కువ జీతగాళ్లని ఎలా ఏడిపిస్తారు దాకా సినాసాటీగా మాట్లాడి డ్రైవర్‌కో ఫిల్టర్ టిప్‌డ్ సిగిరెట్ టిప్ చేశాడు.

గణగణగణ బస్సుగంట. ఫిల్టర్ ధర్మమా అని ఆనంద్‌కి ఆ రాత్రి మద్రాసులో హోల్డింగ్ తప్పింది. బస్సెక్కేశాడు. అదృష్టం ఉంది. అందుకే అమ్మడి సీటు దగ్గర్లోనే ఖాళీ ఉంది.

కుడిసీట్ల వరసలో కిటికీ పక్క కూర్చున్నది నీలిరంగు చీర నీలవేణి. ఒళ్లో కృష్ణవేణి, చేతిలో ఇంకా ఆ వారపత్రికే ఉంది. పైన సూట్‌కేస్ సర్దుతున్న ఆనంద్ కళ్లు తిరిగాయి అకస్మాత్‌గా. పైత్యం పలనగాదు సుమండీ.

'మిస్ అరుణ ఎం. ఏ (ఫైనల్)' అని కనిపించినందుకు పక్కనున్న వో సూట్‌కేసు మీద. 'ఫైన్' అనేసింది పెద్దగా లోపల సందు లేక బయటపడ్డ ఆనందుడి డెందం తాలూకు అమితానందం.

'టికెట్ సార్'

పదిరూపాయలనోటు ఇస్తూ 'ఈబస్సు ఫైనల్‌గా ఎన్ని గంటలకి తిరుపతి వెళ్తుంది?'

'షుమారు పది గంటలకి'

'నాన్సెన్స్! ఏం చెప్పడమయ్యా అది, ఆడవాళ్లు వయస్సు చెప్పినట్టు.' కండక్టర్‌కి ఈసారి బ్రెయిన్‌లో ఏదో డయల్ అయినట్టుంది. 'అంతేసార్! రెంటితో ఏవీ ఖచ్చితంగా చెప్పలేం.'

అర్థం అయినవాళ్లు నవ్వారు. అన్యయమూ దొరికినవాళ్లు కాస్త మెడలు సాగదీసి ఆడసీట్ల వేపోసారి చూశారు. ఈసారి చూచిన అరుణ చూపులో చురుక్కుమని తగిలింది.

'చాలా చమత్కారంగా మాట్లాడుతున్నావే! ఎం. ఏ. చదివావా? ఫైనల్‌లో ఆపేశావా ?'

'అంతదాకా చదివితే ఇవెందుకు చించేవాడ్ని ? నోట్లు లెక్కపెట్టేవాడ్ని సార్.'

'మరి ఏం చదివావ్ ?'

'ఏదో ఎం. ఎల్. ఎ. చదువు' మళ్లీ నవ్వుల్లో పడ్డారు జనం.

అందరి నవ్వుల్తో బేసిన్‌బ్రిడ్జి దాటేసింది బస్.

ఆనంద్ కూర్చున్నాడనేగాని లాభం ఏం ఉంది? అరుణ పక్కనున్న పిన్నిగారు గుడ్లార్పకుండా అతనిచూపులు తమవేపు తిరగనివ్వకుండా తిరుబాటుగా కూర్చుని ఉంది. ఏమాత్రం నిద్రపాయే సూచనలు కనిపించడంలేదు. ఖర్మరా భగవంతుడా అనుకొని వెనక్కి ఆనుకొని లింగరింగ్ షేడోస్ తెరిచాడు, కాస్త ఆలోచనల వావికి లంగరువేసే ప్రయత్నంలో.

అంతకన్నా మార్గం దొరకలేదు పాపం పూర్ ఆనంద్‌కి.

అటు పిన్నికి ఇటు ఆనంద్‌కి కనిపించకుండానే అతను పడుతున్న అవస్థ చూస్తున్నది అరుణ. ఇదో కాస్త కాలక్షేపంలా ఉంది. వనితావాణినుంచీ వారంవారం సీరియల్స్‌దాకా ఆస్సలేం రుచించక గాబోలు చేతులోని పత్రిక చల్లగా ఒళ్లోకి జారిపోయింది.

వారపత్రికల్లో రాసేవాళ్లేగాదు వాళ్ళ పత్రికలూ అదృష్టం అయినవే.

జీవితంలో మిగిలిపోయే రోజుల్లా అనుభవాల గుర్తుల్లా అక్కడక్కడ దూరంగా దీపాలు మిణుకుమిణుకుమంటున్నాయి. ఆకాశంలో నక్షత్రాల తళుకును మబ్బుల్లోంచి వస్తున్న మత్తు వెన్నెలను అందుకోడానికి రమ్మంటున్నట్లు అరుణ ముంగురులాడుతున్నాయి స్వేచ్ఛగా.

హాల్ట్!... బస్సు ఆగింది. ఆనంద్ కోసంగాదు. వేసిన రైలుగేటుకోసం. గేటు మూసిన దోవకోసం. జనం దిగుతున్నారు.

'వేరిగళ్ వేరిగళ్...' ఇంకా అరవగాలి తగ్గలేదన్నమాట.,

లావు పిన్నిగారికి కనిపించకుండా మధ్య ఎవరూ అడ్డులేకుండా అరుణను చూస్తూ బయట నిలబడబోయిన యత్నంలో అప్రయత్నంగా ఫిల్టర్‌టిప్‌డ్‌ని తలకిందులుగా అంటించేసిన కథానాయకుడు. పలకమారడం ...పక్కనున్న సవ్వపాటి వైట్‌ప్యాంట్ ...ఆ వెంట సైడ్‌బ్యాటీ నవ్వులు రివ్వున దూసుకు పోయాయి.

పూరానంద్ పూరా దెబ్బతిన్న రేస్ హార్స్‌లా నీరుగారిపోయి మైలురాయిమీది మోచేతిమీద వంగిపోయి అన్యాయం అయిపోతున్న తన పర్సనాలిటీ గురించి విచారవ్యగ్రమనస్కుడయ్యాడు.

మెడ నొప్పిపుట్టి తల ఎత్తేసరికి డ్యూటీ మీద ఉన్న సీనియర్ ఆఫీసర్లలా అరుణనే సైడ్ బ్యాటీని మాసి ఇన్‌స్పైర్ అయిపోతున్న జనాళ యువక సంబోహం కనిపించింది.

అరుణ ఆమెవెంట డాడీమోడల్ బాడీగార్డు బస్సు దిగబోవడంలో ఆఫీసర్లు డ్యూటీనుండీ రిలీవ్ అయారు.

పైరుకోసిన పంటపొలాలవేపు అరుణ నడిచి వెళ్లడం ఒంటిగా ఉన్న వెన్నెలతో ఆడుకోడానికా అనిపిస్తున్నది. ఇప్పుడే పినారే

అరుణానందలహరి

ఉంటే ఏం రాసేవాడో!

'బస్సుదిగిన మిస్సా ?

కాదు కాదు మృదులతర మహాసౌందర్యపు బోయాసిస్సు!'

బస్సుగంట మోగింది. జనం సీట్లలో సర్దుకుంటున్నారు. ఆడవాళ్లకోసం యధావిధిగా మరి కాసేపు ఆపాల్సి వచ్చింది. అన్నిచోట్లా రిజర్వేషన్స్, కన్సెషన్స్. అందుకే అబల అంటే సైలెంటుగా బలము చూపునది అని కొత్త వ్యాఖ్యానం చేసినా తప్పు లేదేమో.

బస్సులో నడిచివెళ్లే దారికి కాస్త అడ్డంగా, సీటుకి ముందుకు జరిగి కూర్చున్నాడు అల్లరానంద్, ఏం అంటుందో చూద్దాం అని. కాని పాపం!... పాపం ముందుగా పిన్నిగారే వచ్చి మనమధులాంటి మంచబ్బాయిని మోకాలితో నులక మంచాన్ని నెట్టినట్టు నెట్టి ఆగి మరీ అమ్మడికి దారి ఇచ్చి 'ఇంక ఏలుకో దారి అంతా' అన్నట్టు వెళ్లి కూర్చుంది.

అంత తన మనోనేత్రాలతోనే తన కాలిలో అశరీరవిధి వంటి ఆ మహాశరీర విధిని నిందించి తలతిప్పి చూడకుండా ఉండటానికి ప్రయత్నించాడు.

ప్రేమికుల మనస్సుల్లో విద్యుత్ సదృశ ఆలోచనా తరంగాల్లో స్టాపింగులు వస్తున్నాయి, వెళ్తున్నాయి. పెరిగిన బస్సు వేగానికి షట్టర్లుమూసి స్వెట్టర్లు తొడుగుతున్నారు పాసింజర్స్, ఈ కాలం గడుసు అమ్మాయిల పిడికెడు పమిటతో ఆడుకోడం అంటే ఆ గాలికి ఇష్టం. దాన్ని ఎన్ని వేపుల విసిరెయ్యవచ్చో, ఎగిరే ఆ పమిట కోసం అమ్మాయిల్ని ఎన్ని వంపులు తిప్పవచ్చో గూడా దానికి బాగా తెలుసు. ఆ పమిట తవబడే చిన్నపీలిక కోసం వీళ్లు డాన్స్ చేస్తుంటే చూసేవాళ్లకి ఆనందాయకం. సినిమాతారలు వాళ్ల టైలర్లు వయసు మనసులకి చేసేసేవ గణనాతీతం.

బస్సు పుత్తూరు దగ్గర పడింది. గుండెల్లో ఏదో అన్యాయం కుదరని ఆత్రం. భరించనివ్వని తొందర.

...ఇప్పుడు అరుణ నెలాగయినా పలకరిస్తే ఎలా జవాబిస్తుందో? ఆమె నోరు తెరిస్తే చలి కలకలమని నవ్వుతుందా? వెన్నెల చిన్నల బోతుందా? అందాల ఆకాశం అంధకారం అయిపోతుందా?

....

'మీ పేరు'

'అరుణ!...ఏం బాగుందా?'

'మీలో బాగుండని దొకటి ఉందా? ఏం చేస్తుంటారు?'

'బస్సు ఎక్కుతూనే సూట్‌కేసుమీద చదివి ఆలిండియారేడియో చేసేశారుగా?' నవ్వు. ఒళ్ళంతానవ్వే. తియ్యటి సమాధానం ఇచ్చే ప్రశ్న అడగాలి. 'స్త్రీ రచయిత్రుల్లో మీకెవరు ఇష్టం'

'...' నాన్సెన్స్ అనిపించినా అరుణ అందంముందు ఆమాట ఎలా అనడం?

'......'

'మరి మీకో?' అబ్బ! కోసిన కోహాలా ఎలా అడిగింది. తనూ అడిగాడు ప్రాణాలు తీసే పత్రికా విలేఖరిలా.

'ఆదివిష్ణు'

'మీ మగబుద్ధి పోనిచ్చారుగాదు'

'కోపంగాగూడా మీరు చూడ సొంపుగా ఉంటారు!'

'అహా! అలాగా?...మీదగ్గర ఇంకా ఆ తాతలనాటి తుప్పుపట్టిన మగాళ్ల ఆయుధాలున్నాయన్న మాట?' అబ్బో అబ్బో ఎంత అద్భుతంగా దెబ్బకొట్టింది.

'ఎన్ని ఉన్నా మీముందు నిరాయుధుడ్నేగా అరుణా?' ఏమిటి? తనే ఇంత చమత్కారంగా మాట్లాడింది ?'

'ఆనంద్!' ఆనందంగా కాదు అందంగా.

'నిజం అరుణా మిమ్మల్ని చూస్తుంటే మీగురించి భావిస్తుంటే—'

బస్సు ఇచ్చిన సడెన్‌బ్రేక్ కుదుపుకి లింగరింగ్‌షాడోస్ మూడుసీట్ల అవతలకి జంప్ చేస్తే కలలానంద్ ముందు కెగిరిపడి పదహారో నెంబర్‌సీట్ తగిలి మళ్లీ లోకంలోకి వచ్చి 'ఆహా' అని అన్నివేపులుగా వినిపించిన నవ్వు తనని చూసే అని అర్థం చేసుకోక తప్పలేదు.

'హరి భగవంతుడా నువ్వు నిజంగా ఉన్నావా హరించుకుపోయావా!' అనుకోడంలోనే అకస్మాత్‌గా తిరపతి బస్‌స్టాండ్ కనిపించేసింది' ఇంక దిగవచ్చునంటూ.

ఎక్కాల్సిన బస్సు మిస్సవలేదు గానీ మిస్సుతో పలకరింపే జరగలేదు. వెధవది జీవితంలో దేనికైనా టెంప్టింగ్‌నేచర్ ఉండాలి. తనెందుకూ పనికిరాడు, వారపత్రికల్లో ఎవరి జీవితాలో చదివి ఆనందించడానిక తప్ప.

వస్తానన్నట్టు చూసింది అరుణ పిన్నిగారిపక్కన రిక్షాలో కూర్చుంటూ.

టాటా అన్నట్టు చెయ్యి ఊపింది బయలుదేరిన రిక్షాటాపు సవరిస్తున్నట్టు వెనక్కి తిరిగి. నాటి శకుంతలకి నేటి పూబంతులేం తక్కువ తీసిపోరు.

నెలలు వారాలు నారాలు నెలలు బారలు బారలుగా సాగిపోతున్నాయి. ఫలితం శూన్యం.

9–4–71

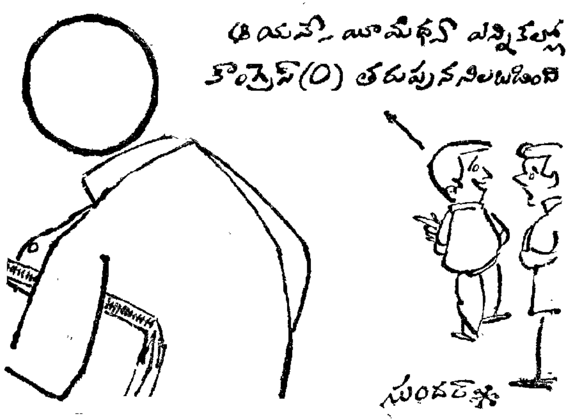

అరుణకోసం తిరపతేమిటి వెళ్ళారు; అళ్ళారు కొట్టారు, పుత్తూరు తిరిగేశాడు చిత్తు చిత్తుగా.

అరుణ కనిపించలేదు...నిజంగా కనిపించ లేదు.

మిగిలిందల్లా అరుణ ప్రణయానికి తన మద్రాసు ప్రయాణానికి గుర్తు బాధ. అసంతృప్తి.

లాక్యెట్‌లో పెయిల్యూర్ కూపన్లా మిగిలిందల్లా నాటి బస్ టికెట్.

ఎరుగను ఎటకో ఈ పయనాలు.

తడిపేను కన్నీట ఈ నయనాలు...

....

* * *

'ఇదిరా అసలు కథ' అన్నాడు కృష్ణ చదవడం పూర్తిఅయిన కాగితాలు టేబుల్ మీద పడేస్తూ.

'ఆ తర్వాత ?'

'ఇంకేం ఉంది? ఆ అరుణకోసం ఆనంద్ గాలించి గాలించి ఆఖరికి ఎక్కడుందీ కనుక్కొన్నాడు. కానీ ఫలించలేదు. ఆమె ప్రేమకోసం కళ్ళుపూసేలా ఒళ్ళుపూసేలా తపించి పరితపించి ఆఖరికి ఆ నిర్భాగ్యుడు—'

'ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు' పూర్తి చేశా.

వాడు భగ్గుమని 'అంత సింపుల్‌గా తీసుకుంటావని తెలిస్తే నీ దగ్గరికి అసలు రాకపోదును. ఏం రచయితవురా? రేపు నేను చచ్చినా ఇంతేగా ?'

'అదిగాదురా వెధవా, ఇందులో రాసిన ప్రకారం ఆ అమ్మాయి అతనిమీద బస్సులో ప్రేమగానే ఉన్నట్టు కనిపించిందే, మరెందుకు కాదన్నట్టు.'

'అక్కడే ఉంది మెయిన్‌క్లిక్. దాన్నే ఆడబుద్ధి అంటారు. బస్సులో తను చూసిన మిసమిసలకి పకపకలకి ఆ పిచ్చాడు కరిగిపోయి 'త్వమేవ శరణం మమ' అనెయ్యడంతో ఈ అతి సౌందర్యపు భారత్ బ్యూటీ "పిచ్చివెధవాయ్ ఏదో బస్సులో రెండుసార్లు చూస్తే అరసారి నవ్వితే దాన్నే లౌ అనుకుంటే ఎలా ? ... అసలు వాట్‌డూయూమీన్?' అనేసింది. దాంతో దాంతో ఆర్తి—'

వాడ్ని ఆపేస్తూ 'సరే ఇంక అర్థం అవుతున్నదిలే' అనేశా. పైకి ఏం అనకపోయినా ఆ అమ్మాయి మంచిపని చేసిందనిపించింది చెప్పద్దూ. అయినా వాడ్ని తృప్తి పరచడానికి 'ఈ రోజుల్లో నూ

కాల్గేట్ డెంటల్ క్రీమ్‌తో
నోటి దుర్వాసనను ఆపండి...
రోజంతా దంతక్షయాన్ని నివారించండి!

కాల్గేట్ 10 మందిలో 7 గురికి వెంటనే నోటి దుర్వాసనను నివారించినదని, భోజనము అయిన వెంటనే కాల్గేట్ పద్ధతిలో పళ్లు తోముకొంటే ఎక్కువ దంత క్షయమును, ఎక్కువ మందికి అరికట్టినదని దంతశాస్త్ర చరిత్రలో పూర్వము ఎన్నడూ ప్రకటించబడనటువంటి శాస్త్ర పరీక్షలు నిరూపించేయి. ఎందుకంటె: కాల్గేట్ డెంటల్ క్రీమ్‌తో ఒకసారి పళ్లు తోముకొంటేనే [illegible] వరకు నోటి దుర్వాసన మరియు దంతక్షయమును కలిగించే సూక్ష్మ క్రిములు పోతాయి. కాల్గేట్‌కు మాత్రమే యీ ఋజువు ఉన్నది! ఎంత చక్కని పెప్పర్‌మెంట్ రుచి కూడ ఉంది... కాల్గేట్ డెంటల్ క్రీమ్‌తో రోజూ పళ్లు తోముకోవటము పిల్లలు యిష్టపడతారు!

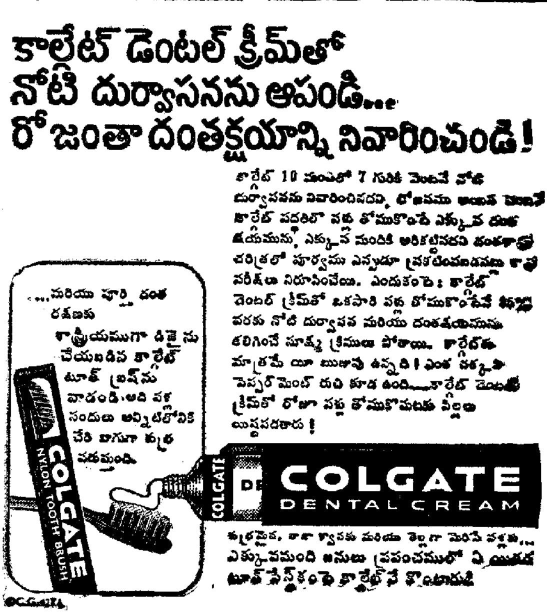

శుభ్రమైన, తాజా శ్వాసకు మరియు తెల్లగా మెరిసే పళ్లకు... ఎక్కువమంది జనులు ప్రపంచములో ఏ యితర టూత్‌పేస్ట్‌కంటె కాల్గేట్‌నే కొంటారు!

ఇలాంటివి జరుగుతాయి అంటావా?'

'నీతోడు! కావాలంటే ఇది చూడు. ఇది అతను చచ్చిపోతగా రాసిన ఆఖరి ఉత్తరం' అని వాడు ఎంతో బాధగా అందించాడు. కృష్ణమాట నిజం. అరుణవలన మోసపోయి బ్రతకలేననీ అందుకే తనకథ అర్ధాంతరంగా ఆగిపోయిందనీ ఏదేదో అందులో ఉంది. కానీ నాలో మాత్రం అరుణ విచిత్ర మూర్తిగా మనసులో మెదిలింది.

ఆ పాత్రపట్ల ఏదో మధురానుభూతి ఉత్సుకత కలిగాయి.

'ఈ అభాగ్యుడిపట్ల నీకూ కొంత బాధ్యత ఉంది.'

'ఏమిటి? ఏమన్నా చందాలివ్వాలా?'

'కాదు. అరుణలాంటి రాక్షసిణులు ఇంకా లక్షమంది ఉన్నారు దేశంనిండా. వాళ్ళకి తమ సౌందర్యంపట్ల వయస్సుపట్ల మహా పొగరు. వాళ్ల చూపుల్లో నడకలో ఈ మనుషుల్ని 'అఫ్ట్రాల్'గా తీసుకొనే భావం ఉట్టిపడుతుంటుంది. వాళ్లకి కలంతో బుద్ధిచెప్పాల్సిన బాధ్యత రచయితగా నీమీద ఎంతైనా ఉంది' కృష్ణ సిన్సియర్‌గా అవేశంతోనే చెప్తున్నాడు గానీ వేధనది నాకందులో సైలెంట్ హ్యూమర్ కని పిస్తున్నది.

వాడు ఇంకా చెప్తున్నాడు. 'అరుణ నీ నిందు జీవితాన్ని ఎలా వంచించిందో నీ కలంతో అద్భుతంగా చిత్రించు, ఈ కథకి ముగింపు రాయ్' భారంగా నిట్టూర్చి 'అలా అయినా ఆ అభాగ్యుడి కింత ఆత్మశాంతి ఆ దౌర్భాగ్యురాలికింత బుద్ధి—'

'ఓరేయ్! పరువునష్టం దావా వేస్తుంటేమోరా. అసలే సామాన్యురాలిలా లేదు'

'అందుకే అరుణ సైలెంట్‌గా కుళ్ళి కుళ్ళి చచ్చేలా రాయ్'

'మన కెందుకువచ్చిన గొడవలే పోనివ్వు' స్వచ్ఛం అయిన ఆంధ్రుడిలా.

'అదేం కుదర్దు. చచ్చినట్టు నువ్వు రాయాల్సిందే. 'బాయ్ మీట్స్ గరల్ — గరల్ లాఫ్స్ ఎట్‌బాయ్' కథలు రాస్తారూ? దేశానికి ఉపయోగపడే సజీవ సాహిత్యం ఏనాటికి, ఏనాటికి మీ రచయితలు రాస్తారు ?'

ఇంకో గంటసేపు లెక్చరిచ్చి అరుణమీద అక్కసు అంతా కక్కి ఆఖరికి నాచేత రాయడానికి ఒప్పించాడు.

నేను ఒప్పుకోడం ఏమిటి వాడు నాచేత రాయించడం ఏమిటి అన్నీ వారం రోజుల్లో జరిగిపోయాయి.

వాడికోరిక తీరింది. కథ పూర్తి అయింది. అరుణనో అందమైన రాక్షసిగా చిత్రించడంతో వాడికి సంతృప్తి మిగిలింది. నన్నో మహా రచయితగా పొగిడేసి వెళ్లిపోయాడు.

వాడే పోస్టుచేశాడు గాబోలు. సంపాదకుడు ఏకళనున్నాడో వారం తిరక్కుండానే వచ్చేసింది పత్రికలో. అది బహుముఖ ప్రశంసలందింది. అరుణనలా చిత్రించడంలో ఎందరమ్మాయిలు వారపత్రిక ఉత్తరాల కాలంలో ధ్వజం ఎత్తుతారోనని ఎదురు చూశా. ఫర్వాలేదు రెస్పాన్స్ బాగా వచ్చింది. ఆ కథ ధర్మమా అని ఇంకో నాలుగు వెంటవెంటనే రాయడానికి ఉత్సాహం కలిగింది.

కానీ నాకు విచారం కలిగింది ఒక్కటే. ఆ కథ 'అరుణానందలహరి' రాసినప్పటి నుంచీ మళ్లీ నావేపు తిరిగి చూడలేదు కృష్ణ. మా ఇంటివేపే రావడం మానేశాడు' మనస్సుకి కష్టం వేసింది. 'అవసరానికి వాడుకొన్నాడా' అనిపించింది. రెండు నెలలుగా వాడి సమాచారం ఏం అందడం లేదు.

* * *

మామూలు జీవితంలో పడిపోయా. రోజులు వస్తూ పోతున్నాయి.

ఆవేళ ఆదివారం. అంటే ప్రతి పగటి పౌరుడికీ సైలెంట్ పండగన్నమాట. టైం తొమ్మిది అవుతున్నా ఇంకా బద్ధకంగా ఉండి పక్క దిగలేదు. ఓ వైపు శ్రీమతి మంగళహారతి వినిపిస్తున్నా దుప్పటి తన్ని పడుకొన్నా.

'అబ్బబ్బ లేవండి ఇంక. శెలవు రోజున గూడా సుఖం లేదుగదా. కాస్త లేచి మొహం కడుక్కొని అలా కూర్చొని పేపరు చదవరాదూ, నే వంట చేసుకుంటా.'

'నన్నేమన్నా చదవనిస్తావా పాడా, ఎంతసేపూ మీ వాళ్ల గొప్పదనం చెప్పి నా ప్రాణం తియ్యడం తప్ప. కాంగ్రెస్‌వాళ్ల వాగ్దానాల్లా ఎంతకాలం ఆ మాటలు వినమంటావ్?'

'సందు దొరికితే చాలు మావాళ్ళ దొరుకుతారు మీకు' అని మాతిని మూడు బన్ను మలుపులంత వంకరగా తిప్పి 'ఇదుగోండి, అనవసరంగా మావాళ్ళ జోలికి వెళ్ళారో?—' అల్రిమేటమ్ జారీచేసింది జారిపోతున్న జానెడు చీర పమిటతో అవస్థపడుతూ మేడమ్ అర్చన.

'అందుకే మేడమ్, మేం లేస్తే అపోజిషన్ వాళ్ళలా ఏదో అంటాం గాబట్టే, ఇలా పడుకోనీ,'

'అహా! అదేం కుదర్దు. మరీ పసిపాపల్లా ఏమిటా గారం?' అనేసి దుప్పటి పూర్తిగా లాగేసింది. ఇంకా నాబాధ ఏం చెప్పను ? గదిలో బంధించి పెద్దగా విజయవాడ రేడియో స్టేషన్ తీసి చచ్చినట్టు వినమంటే ఎలా ఉంటుందో అలా అయింది నా పరిస్థితి.

లేచి కూర్చుంటూ, 'అదికాదు మిసెస్ నా!'—

'ఇదుగో, పేరుపెట్టి పిలిస్తే పిలవండి. లేకపోతే లేదుగానీ ఏమిటా కుంటి పేర్లు?'

'నన్నేం చెయ్యమంటావోయ్. మీ ఆడవాళ్ళు అన్నింటా పార్వర్డ్‌గదా ఇప్పుడు. అర్చన, దీపారాధన, ప్రార్థన, సంయమన—'

'తల ఆడిస్తూ 'ఊ ఊ! ఇంకా చెప్పండి సింగినాదం జీలకర్ర మిరప్పొడి...'

'నమ్మిందెవర్లే మీ ఆడవాళ్లని. అవి పెట్టుకొనే రోజూ రావచ్చు. మీ ఆడవాళ్ళు ఎంతకైనా తగుదురు'

'ఏం చేశావేమిటి?'

'అదుగో ఆ పేపరు చూడు. దాన్నిండా మీ ఇందిరాగాంధిగారి గొప్ప పనులే'

'మావాళ్ళ మీదనుంచి ఇందిరాగాంధి మీద కెళ్లారూ? మమ్మల్నేదో అనకపోతే—'

'ఉషారుండదూ' అనేసి కొంటెగా నవ్వి అర్చన భుజాల మీదకి వంగుతూ 'అర్చనా! మానాన్న డబ్బు సంపాదించలేదుగానీ లేకపోతే నిన్ను మన స్టేట్‌కి—'

చాల్లెండి. ఆవిడ్ని ఒక్కదాన్ని చేసి మీ మగాళ్లంతా పెట్టిన తిప్పలు చాలకా?' అనేసి వీధిలోంచి వినిపించిన పేపరు కుర్రాడి పిలుపుకి అటు వెళ్ళింది. పొగొట్టుకున్న ప్రేయసిలా ఆ దుప్పటిని ఓసారి చూసి మెల్లిగా బాత్‌రూం వేపు నడిచా.

కాల్‌గేట్‌వారి ఆదేశం ప్రకారం నాదంత రక్షణకి కాల్‌గేట్ బ్రష్‌నే నోట్లో పెట్టానో లేదో వీధివేపునుంచీ మా ఆవిడ

వేసిన ఒకే ఒక్క కేకకి నేను హడలి పోయా. అర్చనకి ఏమన్నా అయిందా అని గాదు, మేడమ్‌గాంధి గవర్నమెంటుకి ఏమన్నా అయిందా అని.

...అనుకున్నంతపనీ అయింది. రాత్రి రేడియో వినలేదేమో, తెల్లారేసరికి పేపర్లో పంచవర్ష ప్రణాళికా మానిఫెస్టో అంత పెద్ద అక్షరాల్లో సాక్షాత్కరించింది.

కానీ అసలు తమాషా ఏమంటే, మేం ఇద్దరం నోటమాట రాకుండా నిలబడి పోడానికి కారణం ఆ న్యూస్ కాదు.

...ఎదురుగుండా కృష్ణ! అదీ ఒరికే గాదు పక్కనెవరో అమ్మాయితో. నేనింత వరకూ ఎరగని ఎవరో అందమైన అమ్మాయితో పొద్దునే నా ఇంట్లో సాక్షాత్కరించాడు.

మాటరాని నేను. చలనంలేని అర్చన.

'.........' ఏం అడిగానో గుర్తులేదు.

'ఆశీర్వదించు అక్కయ్యా' అంటూ వంగాడు అర్చన కాళ్లమీదకి. అది ఆశీర్వాదానికో, రాబోయేవాడికి ఇప్పుడే రక్షణ సన్నాహమో అర్థం గాలేదు. పైగా వంటింట్లో ప్రిఫరెన్స్ సంపాదించడానికి అప్పుడప్పుడు వాడు వేసే ఇలాంటి ట్రిక్ అలవాటే.

పక్కనున్న అపరిచితతో కృష్ణ 'అరుణా! అక్కయ్యతో లోపలికెళ్ళు' అన్నాడు. అర్చన గూడా ఎంతో పరిచయున్నట్లుగా లోపలికి తీసుకెళ్ళింది. రిక్షావాడు సూట్‌కేసులు ముందుగదిలో పెడుతున్నాడు.

అంతా అయోమయం గందరగోళం.

వాడుమాత్రం సైలెంట్‌గానూరు చిత్రాల మహానటుడు అంత పోజులో సైలెంట్‌గా సిగరెట్ తాగుతూ కిటికీకి ఆనుకొని బయటకు చూస్తూ ఎంతకీ మాట్లాడడు. వెధవ తెలుగు సినిమా సస్పెన్సూ వీడూను.

ఇంక భరించలేక 'ఒరేయ్ ఎవర్రా ఆ అమ్మాయి? ఇన్నాళ్లూ ఎక్కడ తగలడ్డావ్? ఇప్పుడు ఎక్కడనుంచీ రావడం?'

'ఒక్కొక్కటే అడుగు. తీరిగ్గా చెప్తా.'

'తొందరగా చెప్తావా ఆ సామాను బయట పారేయించనా?'

అందుకేనోయ్ మొదటి నమస్కార బాణం హోం మినిస్టర్‌కి కొట్టింది. వారి అనుమతితో ప్రవేశించాంగాబట్టి మమ్మల్నెవరేం చెయ్యలేరు' దీమాగా.

'సరేలే చెప్పు.'

బలంగా మరొక దమ్ముపీల్చి సిగరెట్ అవతల పారేసి వాడు నా దగ్గరికివచ్చి రెండు చేతులూ పట్టుకొని 'ఇదంతా నువ్వు నువ్వుపెట్టిన భిక్ష. నువ్వే లేకపోతే అరుణ నాకు దక్కేది కాదు.'

'అంటే?'

'రెండునెల్ల క్రితం నీచేత కథ రాయించింది ఈ అరుణ నాబడు వనితారత్నం మీదే. ఆ ఆనంద్ ఎవరో కాదు. ఈఆనంద కృష్ణుడే. అరుణ విషయంలో మొదట ఫెయిల్ అయిన నేను అదంతా నీ ముందు చెప్తే తేలిగ్గా కొట్టిపారేస్తావని మరో వ్యక్తి పరంగా చెప్పాల్సి వచ్చింది. నిన్ను ఇన్‌స్పైర్ చెయ్యడానికి అతన్ని చంపాల్సి వచ్చింది గూడా. ఆమెచేత మొదట తృణీకరింపబడిన నాకు, నీ కలంనుంచి మంచి కథే మార్గాంతరంగా కనిపించింది. ఆఫ్ కోర్స్ హృదయాన్ని కదిలించే స్పష్టీకరణ చేశావ్. అది ప్రింట్ అయింది. దేశం అంతా చదివింది. అరుణా చదివింది.

అందులో ఆనంద్‌లా ఆమె లేకపోతే నేనూ ఆత్మహత్య చేసుకొంటానన్నా. మెత్తగా మెరిసే కత్తిలా నవ్వేసి చేసుకో పొమ్మంది. ఇంకేం చెయ్యడంరా భగవంతుడా అని ఏడుస్తుండగా...ఏడుస్తుండగా,'

'తొందరగా చెప్పి ఏడువ్.'

'చిన్న లక్ కలిసివచ్చింది. మన ఊళ్లో భాగ్యదాత అనే అకాడమీ పత్రిక ఒకటి ఉంది. తెలుసుగా, రెండునెల్లకోసారి కోర్టు ప్రకటనలతో వస్తుంటుంది. లాగి స్తంభానికి గుద్దుకొంది. కారుకింద కోడి పడింది లాంటి వార్తలే పతాక శీర్షికలయిన ఆ పత్రికలో నాలాంటి వాడెవడో (ప్రేమికుడే) ఆత్మహత్య చేసుకొంటే, అమోఘ ముద్రారాక్షస వరప్రసాదమా అని నా పేరన అచ్చుఅయింది. ఇదీ మన మంచికే అనుకొని అరుణకో నాలుగు కాపీలు ఇంకో ఆరు పేజీల ఉత్తరం పంపా.

...దాని ప్రభావం ఎలా ఉంటుందో అని ఎదురుచూశా.

అంతే సక్సెస్... గ్రాండ్ సక్సెస్...జాక్ పాట్ కొట్టేశా బ్రదర్. తెర వెనకనుంచి కథ నడుపుతున్న మీ పిన్నికూతురు శ్రీ మా రాధ కవిత ప్రార్థన—'

'అబ్బబ్బ! నీకీ దేశంలో చాలామంది తెలుసులే. అసలు సంగతి చెప్పు.'

'ఏతత్ మహిళామండలి అంతా ఈ వార్త పేపర్లో వచ్చిన మర్నాడే అరుణతో పాటు పబ్లిక్ గార్డెన్స్‌లో అసెంబుల్ అయారు. మాటల సందర్భంలో నామాట రావడం అరుణ అసలు మనసు బయట పడటం జరిగాయి.

'ఆనంద్‌గారు ఇంతపని చేస్తారనుకోలేదు. ఇంకొన్నాళ్ళు ఏడిపించి పరీక్షలవగానే అసలు విషయం చెప్పేద్దామనుకొన్నా. ఛీ! ఛీ! ఈ మగాళ్ళకి ప్రేమించడమేగాని ప్రేమించిన ఆడదాని మనస్సు తెలుసుకోడం తెలీదు' అని ఆ కలకంఠి కలస్వరంబున ఏడ్వసాగె.

అంతే డియర్ రైటర్! గార్డులు గ్రీన్ సిగ్నల్ ఇవ్వడం నేను పాడెమీదనుండి బయటపడటం అరుణ నిరుత్తర అయి

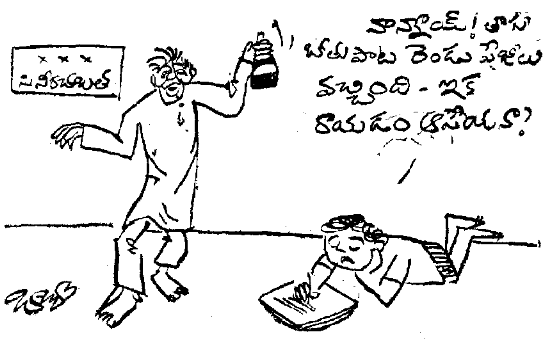

వాయిదాల చెల్లింపుపై ట్రాన్‌సిస్టర్

వెల రు. 165/-
(గ్యారంటీతో)
మొదట రు. 5/-
పంపి చెల్లించి,
3బ్యాండ్ ఆల్‌వరల్డ్ పోర్టబుల్ ట్రాన్‌సిస్టర్ పొందండి. ప్రతి గ్రామానికి పట్టణమునకు ఏజంట్లు కావలెను. వివరములకు నేడే వ్రాయండి:
SHEBA SALES (23)
Roop Nagar, Delhi-7.

తెల్లవెంట్రుక ఉండవు

పోగడడం మాకు ఇష్టంలేదు. కాని మా "కేన్ రంజన్" ఆయుర్వేదిక్ సెంటెడ్ ఆయిల్ తెల్ల వెంట్రుకలు నల్లవిగామార్చి, అటుపై వచ్చుట వెంట్రుకలు లేవమ్మును. ఈ ఆయిల్ జ్ఞాపకశక్తి, కంటిచూపువృద్ధి పరచును, లాభంపొందినవారు 1000 పైగా మాకు వ్రాసియున్నారు. లాభంలేకున్న డబ్బువాపసు. ధర రు. 10/—
Western India Co., (S.R.)
P.O. Katri Sarai (Gaya)

కాలివేళ్ల
మధ్య
ఒరుపుడు
పుళ్ళు?

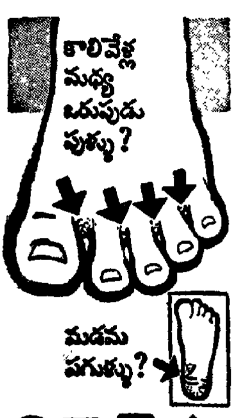

మడమ
పగుళ్ళు?

లిచెన్‌సా
వాడండి
DZ 1613 ATG

అరుణానందలహరి

పోవడం ఇంకా ఇంకా చాలా జరిగాయి.

ఇంక చూసుకో ఈ కవితకు ఎలా ఏడ్పించిందో కవిత ఎలా నవ్వించిందో ప్రార్థన నవ్వు పట్టలేక గడ్డిలో ఎలా పొర్లిందో — ఊహించుకో రచయితవిగదా?

అందుకు ఫలితంగా బంధుమిత్ర వారి పుత్ర సమేత రహితంగా కేవలం ఐదారు గురు ఆడ ఆప్తవర్గ సాన్నిహిత్యంలో నిన్న తిరుపతిలో 'రామయ్య పెళ్లికొడుకాయెనే, సీతమ్మ పెళ్లికూతు రాయెనే'

ఆ తర్వాత వాళ్లు బండిదిగి హోటల్స్‌కి వెళ్లడం మేం ఇలా గెస్టుహౌస్‌కి చేంచే య్యడం జరిగాయి. నీ అమోఘ రచనా బలంతో మమ్మల్ని దంపతుల్ని చేసినందుకు నీకు శిక్ష—'

'చాల్లే ఇంక నోర్ముయ్' అనేశా, నిజమేనని నమ్మి ఎలా ఫూలే నయానో గుర్తించి.

'నేను చెప్పేదా తమ్ముడూ' అంది అర్చన. ఆడదొంగ లిద్దరూ పక్క గదిలోంచి వింటున్నారు.

'మధ్యలో ఆపకు అక్కయ్యా...మూర్తీ! ఇందుకు నీకు శిక్ష ఏమిటంటే నువ్వు మా ఇద్దర్నీ మా ఇంటికి తీసుకెళ్లి మా నాన్నని సమాధాన పరచడం, ఇంకా ఊళ్లో మా క్షేమంపట్ల అత్యాసక్తి మానస్కులయిన మన మిత్రమండలికి ఈ సంతోషవార్త చెప్పి అందరికీ పార్టీ ఏర్పాటు చెయ్యడం'

'అంతేనా ఇంకేమన్నా ఉందా?'

'అదేమిటిరా?' అని వెంటనే ముఖాన సంతోషం పులుముకుంటూ 'ఇది నాయనా, అరుణానందలహరి. నీ దగ్గర కథ రూపంగా చేసిన ఋణంతో ఈ ఆనందుకు ఆ అరుణను ఈ విధంగా చేపట్టాడు. ఇది విన్నవారికి రాసినవారికి ఇంకా—'

'అపు అంతటితో' సీరియస్‌గా.

'ఏం? ఎందుకని?'

'ఎవడో వచ్చాడు వాడి ఆత్మశాంతికి కథ రాయి, ఆ రాక్షసి ఎవరికో బుద్ధిచెప్పు, అని కథ రాయించి ఇదా నువ్వు ఆడే నాటకం.'

'ఇప్పుడుమాత్రం ఏం? నా ఆత్మశాంతిం చిందిగా?'

'మరి మీ గొప్పవాళ్లందరికీ వచ్చిన ఆత్మల శాంతేగానీ బ్రతికున్నవాళ్ల ఆత్మ శాంతి ఎందుకు?' గర్వంగా నిట్టూర్చి.

'ఇంత ఘనకార్యం చేసినందుకు అభినందించాల్సింది పోయి ఇంకా ఏదో మాట్లాడ్తావే, ఏం మనిషివిరా? ఒరేయ్, కానీ కట్నంలేకుండా ఆఖరికో టెర్లిన్ పాంటు గూడా తీసుకోకుండా పెళ్లి చేసుకున్నారా? నువ్వే?—'

'...ఎంతలే తమ్ముడూ, పదివేలేగా తీసుకుంది' అనేసింది అర్చన.

నాకూ కొద్దిగా తల తిరిగింది. వాడు అంతటితో వదల్లేదు 'ఒరేయ్ రచయితా! మీ జీవితాల్లో ఎప్పుడూ ప్రేమించడం పెళ్లి చేసుకోడం ఉండదు కనీసం మేం అయినా అలాంటివి చెయ్యగలుగుతున్నందుకు సంతోషించక ఏడుస్తావెందుకు?' నిజమే నా జీవితంలో అలాంటి ఎడ్వంచర్స్ ఏం జరుగుదును కాగితాలమీద తప్ప.'

మళ్లీ వాడే 'మూర్తీ! నీ ఋణం ఈ ఆనంద్ ఈ జన్మలో తీర్చుకోలేడు. నీ కథ వలన అరుణ నాది అయింది. అందుకు మేం ఇద్దరం—'

'అదంతా ఆ యువ గొప్పదనం ఏం కాదులే. అది మా అరుణ అదృష్టం. నీ ప్రేమలోని సిన్సియారిటీ. కానీ ఆ ప్రేమ అంతా పెళ్లి అయాకగూడా ఉంటుందా అని'

'అదేమి టక్కయ్యా? నీకు నా సిన్సియారిటీ తెలీదూ?'

'మీ మగాళ్లను నమ్మిందెవర్లే ... రా అరుణా కాఫీ తాగుదాం' అని వెళ్లబోయిన అర్చనతో కృష్ణ 'అక్కయ్యా! ప్లీజ్ నాకూ ఓ కప్పు.'

ఉండబట్టలేక, 'అసలువాడ్ని నే పోయా నన్నమాట?'

'మీకేం! ఇద్దరూ బయటకువెళ్లి హాయిగా తాగిరండి. ఉన్నాదునా అయ్యాహు టియ్యటి కాఫీకి.' అని విసురువిసిరి అర్చన అరుణతో వంటింటివేపు పరుగుకొంటున్న నవ్వుల పువ్వుల బాటలో వెళ్లిపోయారు.

'రారా నాయనా, ఏంచేస్తాం. ఇది రాను రాను ...భామా రాజ్యం' అన్న కృష్ణ మాటకి ఎక్కడ మహిళామండలి వింటుందో అని గట్టిగా నవ్వుకుంటూ బయటకి నడిచాం.